

Név: Házi Patrik

E-mail cím: hazipatrik2@gmail.com

Képviselet iskola neve, címe: Magyar- Angol Tannyelvű Gimnázium és Kollégium
8220. Balatonalmádi, Rákóczi u. 39.

Robert Capa, a háborús fotós

Robert Capa sztár volt, a fényképésznemzedék úttörője, aki mindenhol ott akart lenni, még akkor is, ha veszélyben volt. Egy jó képért még az életét is kockára tette, és azt mondta: „*Ha nem elég jók a képeid, nem voltál elég közel*”. Még manapság is, fél évszázaddal azután, hogy 1954-ben fiatalon életét vesztette Indokínában, háborús fotósként ismerik.

Élete során egyetlen saját kiállítást sem rendeztek műveiből. Minden, amit Capáról a kortársai tudtak, azt különböző újságokban látták, de ez Capának elegendő volt. Capa nem művésznek, hanem újságírónak vallotta magát. A mai háborús fotósoktól –akik példaképként tekintenek rá- az is megkülönbözteti, hogy a saját fényképeit sohasem nagy méretben készítette. A háború esztétikus elnagyolása mindig is hidegen hagyta Capát.

Mégis egyik fényképe szimbólummá vált. A „*milicista halála*” című kép, amelyet Capa az 1936-os spanyol polgárháborúban készített, azt a pillanatot örökíti meg, amikor egy lojalista halálosan megsebezve összerogy.

Capa akarata ellenére egy vándor volt, akit az európai politikai radikalizálódás kiszakított a megszokott környezetéből. 1913-ban Budapesten született Friedmann Endre Ernő néven és Bandi –ez volt a beceneve-17 évesen száműzetésbe vonult. Berlinben beiratkozott egy újságírói képzésre. Hamarosan mégis arra kényszerült a szülei anyagi helyzete miatt, hogy maga keresse kenyerét. A *Dephot* nevű berlini fotóügynökségnél egy fényképezőgépet nyomtak a kezébe, és Koppenhágába küldték, ahol Trockij egyik beszédét kellett megörökítenie. Ez volt számára az áttörés. Néhány éven belül akkora hírnévre tett szert, hogy a neve minden magazin címlapján megjelent.

Capa mindenhol a frontvonal elején volt: a Szövetségesek első normandiai partraszállásánál, de még az amerikai katonák weseli ejtőernyős ugrásánál is. De őt sokkal jobban érdekelt a háborúban az emberek letaglózott, döbrent tekintete, akik hozzátartozóikat siratják, vagy ahogy lerombolt házaik maradványai között állnak.

Barátai figyelmeztetései ellenére indult el 1954-ben Vietnámba, ahol ugyanezen évben május 25-én egy taposóaknára lépett. Az amerikai kormány felajánlotta Capa édesanyjának, hogy a fiát az Arlingtoni Nemzeti Temetőben helyezik végső nyugalomra. „*Ezt el is felejthetik*,”- tiltakozott az asszony felháborodottan- „*a fiam gyűlölte a háborút.*”

(Kai Müller: „*Visszatekintés: Robert Capa*” című, a *Berlini Tagesspiegel*-ben megjelent 2005-ös írása nyomán)

